

Dedek Mraz ni ravno navdušil

Pridi, pridi, dragi dedek Mraz! Vabili smo ga že v začetku decembra. In je prišel. S svojim pravljicnim spremstvom se je nato tik pred novim letom za teden dni nastanil v pravljicni pečini onkraj velikega pravljicnega gozda v hali A na Gospodarskem razstavišču. In tam, v pravljicnem gozdu, so bile še glasbena, lutkovna in čarovniška in baletna jasa...

V hali B je bila imenitna vesela novoletna arena, v Festivalni dvorani pa je neprekinjeno teklen program pod skupnim naslovom — »Otroci otrokom«, kjer so nastopali osnovnošolci za svoje vrstnike in še mlajše...

V celotnem novoletnem programu je sodelovalo preko 200 nastopajočih, od šolarjev, različnih šolskih orkestrrov, telovadcev, gojencev Zavoda za glasbeno in baletno izobraževanje in artistov pa vse do naših najbolj znanih opernih pevcev, igralcev ter plesalcev.

Ob vsem tem je bil na razstavišču zopet Luna park, v kinu Mojca so vrteli izbrane filme za otroke, pa lutkarji so vabili na svoje predstave in v dvorani Tivoli so bile drsalne revije... Toliko vsega lepega hkrati, pa vendar.

Ko nekaj let v Ljubljani ni bilo »poštene« osrednje novoletne prireditve za otroke, nismo bili zadovoljni, sedaj, ko smo jo imeli, pa spet...

Dren zaradi slabe organizacije

Obiskovalci, predvsem tisti, prvi večer, smo ogorčeni zapuščali dedka Mraza, ki ga sploh nismo videli, pa pravljicni gozd, kamor prav tako nismo prišli, in sploh smo imeli, skupaj s sitnimi in tehničnimi otroki, vsega dovolj...

Zakaj vendar? Preprosto zato, ker smo se obnašali tako kot najbolj brezglava podivjana čreda, ker smo hoteli vsi, prav vsi hkrati skozi običajno široka vhodna vrata hale A, če ne zlepa pa zgrda (debeli stekla so zvenketala, otroci so cvilili, matere kričale, očete pa so si s trdimi komolci in pestmi utirali svojo pot v gnečo, proti vratom...) In običajno kramljanje, kot je v navadi ob takih priložnostih, so zamenjale psovke čez levo in desnega sosedo in tiste,

»ki se za vraga ne premaknejo tam spredaj in one zadaj, ki so znoreli, da tako pritiskajo...« In tako v tem stilu in »živalskem in kvantaškem« jeziku naprej in naprej... Otroci pa so preplašeni in utrujeni, začudeni debelo gledali, sitnarili, da hočejo k dedku Mrazu ali se cmerili, da bi radi domov...

Naslednje dni se je gneča nekoliko polegla, ob določenih urah so se v pravljicnem gozdu v veseli novoletni areni in drugod izmenjavale skupine otrok, ostal pa je grenak vtis zaradi številnih »malenkosti«, ki so kazile sicer odlično zamisel in v bistvu samo izvedbo prireditev kot takih. Če smo količkaj pošteni, moramo namreč priznati, da je bil pravljicni gozd imeniten, da je bila vesela arena, ki jo je v hali B povezoval Rifle, imenitna paša za oči in ušesa, da so bile v festivalni dvorani prikupne igrice in po razstaviščnem prostoru je brezplačno vozil preprosto a domiselno sestavljen mali vlak...

Čudni kriteriji za vstop

Toda prav številne »malenkosti«, so, kot rečeno, izničile ves ogromen napor organizatorjev.

Ze same vstopnice, ki v bistvu niso bile vstopnice, ampak spominske značke ali kakor koli jih že imenujemo, na primer. Nekateri so jih dobili »preko sindikata«, drugi »preko« krajevnih skupnosti, tretji pa sploh nikjer. In če je bil vstop pri vhodu dobro razporejen se je bilo mogoče »izmuzniti noter« tudi brez značke, drugi so si morali značko kupiti... Vsa stvar z značkami je tako izzvenela v stilu naših dedkomrazovskih prireditev, ko dedek Mraz nekatere otroke obišče po dvakrat ali trikrat (v podjetjih staršev pa še v krajevni skupnosti ali drugje), drugih pa se sploh ne spomni... Tudi letos so podjetja v večini pripravljala svoje dedke Mraze, več kot pol značk pa je ostalo neprodanih...

In neprijeten vtis je bil, ko je bilo pravzaprav, razen preasedenega Luna parka, sploh vse zaprto. Vrata so se odpirala res vsake toliko časa, to-

PRAVLJICNA JASA — »Otroci, ali poznate tisto pravljico o mucil copatarici?«, je vprašala pravljicarka. Neeeee! Jaaaaa — »No, nekoč so živeli...«

»In zdaj, za konec,« je povedal Rifle, »dragi otroci, pa še nekaj za vaše »očkote«, ki so vas pripeljali sem v veselo novoletno areno — študentska plesna skupina...«

Veseli vrtljak na ploščadi razstavišča. No, lahko bi bili tudi NLP, ki so se v krogu dvigali in spuščali v neznansko veselje ljubljanske mladeži.

da, če si hotel »pritj noter«, si si moral vedno zagotoviti prostor v gneči, sicer se je lahko tako čakanje zavleklo v nedogled...

Razočarani

Pa pravljicne prodajalne! Je že res, da so si prodajalci preko svojih običajnih oblačil naredili pisano poslikane dolge široke halje, toda to je bilo tudi vse, kar so naredili za prijeten pravljicni vtis. Tisti seveda, ki so se sploh potrudili priti. Seveda pa je škoda izgubljati besede o tem, da se niso, razen standardnih igrač, nekaj sladkarij, sadja, športnih rekvizitov in dvokoles, domislili ponuditi prav ničesar drugega.

In tako smo bili torej razočarani oboji, organizatorji, ker za svojo, ponavljam, odlično zamisel, z naše strani niso doživeli niti približno hvalevrednega odziva, kakršnega bi večina nastopajočih pravzaprav zaslužila, razočarani pa smo bili tudi obiskovalci, ki smo se v gneči, ki smo jo sami ustvarili, jezili na vse, po dolgem in počez. Ker se nam je vsem mudilo, mudilo...

In še samo to: Mar naj zdaj, nezadovoljni in ogorčeni, kot smo bili, vse skupaj zaklenemo v predal in si rečemo: »Nikoli več?« Ne, narobe! Nabrali smo si dovolj izkušenj, da bi lahko letošnjega dedka Mraza pripravili takega, kot si ga vsi želimo. In resnično si ga želimo!

D. BOSNJAK

Dedek Mraz v Bučah

S polnim košem daril, pravljic in lutkovnih predstav dedek Mraz vsako leto obdari mestne otroke. Zato, da bi del tega veselja prenesli še v oddaljene kraje in vasi, so poskrbeli tudi predstavniki krajevnih skupnosti, ki so pobratene s KS v različnih krajih Slovenije.

Ena najbolj aktivnih krajevnih skupnosti je vsekakor Stari Vodmat v občini Ljubljana-Center, ki že tri leta uspešno sodeluje s pobrateno krajevno skupnostjo Buče pri Kozjem. V svojem programu ima krajevna skupnost Stari Vodmat vsako leto zajet tudi program dela in sodelovanja s KS Buče. Ob začetku leta se predstavniki obeh krajevnih skupnosti sestanejo in dogovorijo o možnostih uresničevanja nalog v obeh programih KS.

Nadvse uspešno izvedena je bila že leta 1974 akcija odkupa celotnega pridelka sadja v Bučah, ki ga je krajevna skupnost

Stari Vodmat odkupila za delovne organizacije na svojem področju. Stari Vodmat je prav tako pomagal pri preureditvi notranjosti Gasilskega doma v šolske prostore, sodeloval pa je tudi pri graditvi mostu čez potok Buča. V okviru svoje pomoči socialno ogroženim občanom je KS Stari Vodmat omogočila brezplačno letovanje na morju za štiri otroke in štiri odrasle. Med drugim so opremili tudi šolsko knjižnico.

Program sodelovanja, ki ga je KS Stari Vodmat pripravila za letošnje leto, je prav tako pester; odkup sadja, pomoč pri popravilu vaških poti in akcija zdravstvene vzgoje z organiziranjem zdravstvenih predavanj je le del tega programa. Krajevna skupnost Stari Vodmat se zavzema tudi za graditev nove osnovne šole v Bučah in za elektrifikacijo šestih kmetij, ki so še vedno brez elektrike. S konferenco RK namerava v letošnjem letu organizirati ši-

roko akcijo zbiranja rabljenih oblačil, ki bi jih poslala v Buče. Prav tako kot že vsa leta sodelovanja bo tudi letos skušala nuditi denarno pomoč za letovanje čim večjega števila otrok in odraslih iz socialno ogroženih družin.

Prva večja akcija sodelovanja med obema krajevnima skupnostma v letošnjem letu je bilo nadvse uspela prireditev Dedka Mraza. Komisija za varstvo otrok in družine je že dalj časa pripravljala uro pravljic za predšolske otroke Buč, da bi tako z njimi navezala čimboljše poznanstvo. Ker se je bližalo Novo leto, je namestavno uro pravljic združila z obdaritvijo okrog 40 predšolskih otrok.

Predsednica te komisije, Lea Šmit je s pomočjo delovnih organizacij Gradis, Nama, Zito, Emona, Oniks in Zmaj pripravila darilne vrečke, absolutna igralne akademije, Marinka Štern, pa je pripravila pester program pravljic in ugank, ki je otroke zelo pritegnil.

V razgovoru predstavnikov

krajevnih skupnosti Buče in Stari Vodmat, ki jih je vodil predsednik krajevnih konferenc SZDL St. Vodmat, dr. Franc Kozjek, so se zavzeli za neke vrste stalne oblike sodelovanja v obliki predavanj o problemih, s katerimi se srečujejo pri vzgoji otrok in šolarjev in pri zdravstveni vzgoji.

Skupaj s predstavniki KS Stari Vodmat, ko so obdarili predšolske otroke, je za Novo leto obiskal Buče tudi Edo Smolnikar, optik iz Ljubljane. Tamkajšnji osnovni šoli je podaril po dva diapropjektora in dva grafoskopa ter po en episkop in epidiaskop.

R. ERMAN

